

Loven af 31. marts 1938 har været genstand for revision i et af finansministeren nedsat udvalg.

Til § 155.

Den gældende statsskattelovs regler om skatte- ligningen indledes i lovens § 17 med nogle sær- bestemmelser for København og Frederiksberg.

Man har fundet det mere naturligt at placere de bestemmelser, der hjemler afvigelser fra de alminde- lige regler, ved afslutningen af de respektive kapitler. Det synes endvidere naturligt, at de afvigende regler ikke omhandles i selve loven, idet de mest praktisk vil kunne placeres i den kongelige anord- ning, der omhandler ligningen m. v. i disse kom- muner.

Kapitel 11. Mandtalsliste og beskatningssted.

Til § 156.

Bestemmelserne om mandtalslistens udfærdi- gelse er i det store og hele overført fra den gældende statsskattelovs § 20. Den i den nugældende stats- skattelov indeholdte henvisning til de kommunale erhvervsskatte regler er erstattet med en bestem- melse, der går ud på, at udenlandske personer og dødsboer skal optages i et særligt afsnit af mandtals- listen, jfr. stk. 2.

Endvidere har man fundet det praktisk, at sel- skaber, foreninger og andre institutioner, der skal lignes direkte af skatterådene, opføres for sig i et andet særligt afsnit, således at de her hjemmehø- rende og de udenlandske selskaber m. v. opføres i to grupper, hver for sig.

Til § 157.

Bestemmelserne om beskatningsstedet er lige-

ledes med enkelte ændringer overført fra den gældende statsskattelov (§ 21). Af praktiske grunde har man foreslået den 1. januar — i stedet for som hidtil den 15. januar — som afgørende tidspunkt for beskatningsstedets fastlæggelse. I stk. 2 har man givet særlige regler for personer, der er undergivet fuld skattepligt uden at have bopæl eller ophold her i landet, samt for personer, hvis skattepligt indtræder i løbet af skatteåret. I stk. 3—5 har man søgt at give reglerne om beskatningsstedet for sel- skaber og foreninger samt for begrænset skatteplig- tige en noget klarere og enklere udformning end de nugældende regler. Som en naturlig følge af, at man foreslår ligningen af selskaber m. v. fore- taget direkte af skatterådet, er det foreslået, at beskatningsstedet for disse skattepligtige skal være vedkommende skattekreds i stedet for kommunen.

Kapitel 12. Selvangivelsen og følgerne af manglende selvangivelse.

Til § 158.

Bestemmelsen er for så vidt en nydannelse, som den fastsætter en positiv pligt til at selvangive såvel indkomst og kapitalvinding som formue, me- dens man hidtil kun har kunnet tale om en egentlig pligt til at selvangive formue, jfr. § 1, stk. 1, i lov nr. 392 af 12. juli 1946 om selvangivelsen af ind- komst og formue m. v. (kontrolloven.) Man har skøn- net, at når man iøvrigt lader de samme retsvirknin- ger, nemlig en vis procentvis forhøjelse af ansættel- sen, indtræde som følge af manglende selvangivelse både for indkomstens og formuens vedkommende, og når man lader det samme strafansvar knytte sig til urigtige oplysninger i selvangivelsen for begge kate- goriens vedkommende, er der ingen grund til at op- retholde en fiktion om, at der ikke foreligger pligt til at selvangive indkomsten. Den ændring, der på dette punkt foreslås, er derfor af rent formel art og medfører ingen reel forandring af den på dette område gældende retstilstand.

Til § 159.

Bestemmelsen erstatter den nugældende stats- skattelovs § 22, stk. 1. Af hensyn til ligningsarbejdet har man foreslået, at fristen: 15. februar kun skal gælde for de regnskabspligtige, der har kalender- året som regnskabsår; en forlænget frist kan ikke anses for nødvendig for de skattepligtige, hvis ind- komstår udløber i kalenderåret forud for skatte- ansættelsen, f. eks. landbrugere med „sommerregn- skabsår“. Ved stk. 3 har man foreslået lovfæstelse af den igennem de senere år stadig fulgte praksis, hvorefter der gives selskaber m. v. frist med selv- angivelsen til udgangen af april måned.

Til § 160.

Bestemmelsen erstatter dels statsskattelovens § 22, stk. 2, dels kontrollovens § 1, stk. 1. Udover nogle ændringer af formel karakter er der i stk. 1 foreslået den forandring i forhold til den gældende lovgivning, at indkomsten skal spe-